

ปฏิเสธมิได้แล้วว่าโลก ณ วันนี้เข้าสู่ยุควิกฤติความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงานเข้าไปทุกขณะ ประกอบกับวิกฤติสภาวะโลกร้อนส่งผลให้สภาพภูมิอากาศโลกเปลี่ยนแปลง ดินฟ้าอากาศแปรปรวน เกิดภัยพิบัติและภัยธรรมชาติในหลายประเทศทั่วโลก ซึ่งนั่นก็เป็นผลมาจากการกระทำของมนุษย์ที่มุ่งพัฒนาประเทศและมุ่งสนองตอบกิเลสตนเองอย่างไม่มีบันยะบันยัง สิ่งที่ตามมาก็คือ วิกฤติการณ์ขาดแคลนอาหารและพลังงาน มีตัวอย่างจากหลายประเทศซึ่งเป็นแหล่งปลูกข้าวและส่งออกข้าวประสบปัญหาภัยธรรมชาติทำให้นาข้าวเสียหาย ผลผลิตไม่เพียงพอบริโภคในประเทศและไม่สามารถส่งออกไปยังประเทศคู่ค้าได้ ส่วนประเทศที่ไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ในเรื่องแหล่งอาหารและพลังงานก็เริ่มวิตกกังวลว่าจะเกิดภาวะขาดแคลนอาหาร จึงต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดของประชากรในประเทศตน โดยเริ่มรุกคืบเข้าไปยังประเทศกำลังพัฒนาเพื่อใช้เป็นแหล่งผลิตพืชอาหารป้อนให้ประเทศของตน รวมไปถึงการผลิตพืชพลังงานเพื่อทดแทนพลังงานเชื้อเพลิงที่ใกล้จะหมดลงทุกที

ในประเทศไทย นับจากต้นปีมานี้ เราเริ่มเห็นการรุกเข้ามาของต่างชาติเพื่อเช่าที่ดินสำหรับปลูกพืชอาหารและพืชพลังงานทดแทน ดังเช่น อดีตผู้บริหารประเทศพม่าเศรษฐกิจประเทศตะวันออกกลางมาตุภูมิทางที่จะใช้ไทยเป็นแหล่งปลูกข้าวเพื่อความมั่นคงด้านอาหารเมื่อเกิดภาวะข้าวขาดแคลนและมีราคาแพง หรือการที่บรรษัทขนาดใหญ่ด้านเกษตรอุตสาหกรรมของไทยพยายามส่งเสริมให้เกษตรกรในประเทศหันมาขยายพื้นที่ปลูกพืชพลังงานทดแทนให้มากขึ้นแทนการทำนาข้าว และแม้แต่นักธุรกิจรายใหญ่ที่ไม่เคยคลุกคลีด้านเกษตรอุตสาหกรรมมาก่อนก็เริ่มโดดเข้ามาในวงการนี้ด้วย

จึงเห็นได้ว่า ความมั่นคงทางด้านอาหารของประเทศเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ดังคำกล่าวที่ว่า **“เงินทองเป็นมายา ข้าวปลาเป็นของจริง”** แม้ประเทศจะพัฒนาให้มีความเจริญทั้งด้านอุตสาหกรรมและด้านเทคโนโลยีล้ำหน้าเพียงใด หรือเป็นประเทศที่มีบ่อน้ำมันและร่ำรวยเงินทองสักเท่าไร หากไม่สามารถผลิตอาหารได้เองหรือยังต้องพึ่งพานำเข้าจากประเทศอื่นอยู่ร่ำไปเช่นนี้ ย่อมแสดงให้เห็นถึงความไม่มั่นคงในการดำรงชีวิตซึ่งแท้จริงแล้วควรจะเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์อันดับต้นๆ

สำหรับเมืองไทยแล้ว นับเป็นความโชคดีที่เรายังมีความมั่นคงทางด้านอาหารเพราะเรามีทุนทางทรัพยากรและทุนทางสังคมอยู่มากมาย อยู่ที่คนไทยเองนั้นรู้คุณค่าในสิ่งที่เรามีและพร้อมจะรักษาไว้หรือไม่ โลกที่กำลังเผชิญวิกฤติอาหารและพลังงาน รวมทั้งวิกฤติภัยธรรมชาติเช่นนี้ จึงเป็นสัญญาณเตือนให้เรากลับมาตั้งรับกับ **“วิกฤติ”** ที่กำลังเกิดขึ้น และตระหนักได้ว่าเป็นคือ **“โอกาส”** ที่เปิดให้เราได้เลือกและได้เริ่มที่จะกลับมา **“พึ่งพาตนเอง”** กันแล้วหรือยัง?

